

drives, og at der særlig altid skal komme noget overordenlig Uheldigt ud af vor Regjerings Forhandlinger om den nydske. Jeg veed ikke Noget derom, tør Intet afgjøre, men, efter hvad der foreligger, synes Meget at tale for, at det Sidste er Tilfældet. At domme om disse Forhold er umuligt for os, der staa udenfor, men der er altsaa Grund til at ønske, at der fra Regjeringens Side maa blive givet en fuldstændig og klar Fremstilling af, hvad der er bleven gjort, ikke blot i det flæsvisste Spørgsmaal, men overhovedet med Hensyn til vor Stilling til Udlandet, og at der maa blive givet en mere tydelig, og jeg tør vel sige en mere nøjagtig Fremstilling end den, vi fik i Foraaret. Jeg skal ikke for Dieblisset komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, og navnlig ikke udtale nogen bestemt Kritik over Regjeringens Politik, thi, som sagt, jeg kjender den ikke, men jeg udtaler, at, efter hvad der synes at foreligge, er der Grund til at være angstelig og til at nære Misstanke, og det er denne Misstanke, som jeg har givet Regjeringen Velighed til at fjerne. Rigtig nok maa vi fordre, at dette gjøres paa en noget anden Maade end ved i Almindelighed at sige, at vi ville være neutrale og Benner med Alle. Vi ønske en Rebegjærelse for, hvad Regjeringen har foretaget sig i Sommer, hvilke Underhandlinger der er blevet drevet, og hvorledes Udsigten er for vor fremtidige udenrigske Politikk.

Thorup: De Udtalelser, vi høre ved den første Behandling af Finantsloven, gaa i Reglen ud paa at vise det overordentlig store Overskud, dette specielle Finantsaar har haft, sammenholdt med de tidligere Finantsaar, og hvorledes man skal faae dette overordentlig store Overskud forbrugt. Det er nærmest disse Udtalelser, man hører her i denne Sal, men jeg tror, at vi ved en rolig Eftertanke og ved Betragtninger over, hvorledes vor finansielle Status har udviklet sig i de senere Aar, egentlig ikke behøver at være bange for, at der bliver et saa overordentlig stort finansielt Overskud. Vel skal jeg indrømme, at det efter den Fremstilling, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Echarling) fremkom med for et Dieblis siden, faae ud til, at vort Overskud var blevet saa rundeligt og rigeligt ved, hvad vi haande opsparet i de 12 sidste Aar, at vi nu kunde begynde at anvende ca. 20 Millioner til Forsvarsvæsenet; men det er jo kun en Begyndelse, der maa jo komme langt Mere til. Længere hen i sit Foredrag kom det ærede Medlem til at sige, hvad jeg er enig med ham i, at han ansaa en Ophævelse af Stidsafgiften for helbig, ja, jeg tror endog saa, at han git saa vidt, at han anbefalede en Ophævelse af Tollden paa Kul, Tærn og Lømmer; man veed jo, at Tollden paa Tærn og Lømmer giver en meget betydelig Indtægt for Statskassen, og at Tollden paa Kul giver en ikke ubetydelig. Man maatte efter det

ærede Medlems Ord tro, at vort Overskud var saa overordentlig stort, men jeg skal nu søge at kontrolere de Tal, som det ærede Medlem brugte; jeg ser ikke for Dieblisset vor finansielle Status i et saa rosenfarvet Lys som det, det ærede Medlem søgte at fremstille den i. Derved vil jeg dog ingenlunde have sagt, at vi leve under finansielt daarlige Forhold, og jeg tror heller ikke, at Staten arbejder under saa trykkende økonomiske Forhold som saa mange andre Lande; men vi skulle vogte os for at overdrive det finansielle Overskud, som vi have havt i de 12 Aar, som det ærede Medlem brugte i sin Sammenstilling. Jeg vil ikke bruge 12 Aar, men jeg tager et Par Aar til og begynder med 1865, hvilket mange forskellige Omstændigheder berettiger mig til, blandt Andet, fordi det jo er en bekendt Sag, at ingen større Kalamiteter ere indtraaede for os siden 1865, hverken paa det sociale eller økonomiske Omraade. Vel veed jeg, at vi have havt et Par mindre gunstige Høstaar; og jeg har ikke overset, at den amerikanske og europæiske Krise samtidig naaede til vort Fædreland, men gennemgaaende have vi dog siden 1865 haft regelmæssige Aar. Naar et Land har havt dette, og det gaar frem i Udvikling, maa det ogsaa erkjendes, at Landets Statteevne gaar fremad; men jeg tror dog ikke, at vor Statteevne i og for sig er gaaet stærkere frem, end man har kunnet antage og forudsætte. Jeg skal udtrykkelig bemærke, at jeg i min Sammenstilling ikke vil trætte Thinget med Domæne-Aktiverne, thi Enhver veed jo, at de i nævnte Tidrum ikke ere blevene synderlig forandrede; vel have vi anvendt Kapitaler til overordentlige Arbejder, men naar vi undtage de Beløb, vi have anvendt til Jernbaner, tror jeg, det ærede Medlem vil være enigt med mig i, at de fleste af disse overordentlige Arbejder, der ere blevene fuldførte i dette Tidrum, ikke ere rentebærende, og paa den anden Side kan man jo ikke negte, at man har afskændt Noget af Aktiomasen samtidig, saa jeg tror ikke, at jeg behøver at tage disse 33 Millioner med i min Betragtning. Ser man paa den finansielle Situation den 31te Marts 1865, Statsformuen og Statsgjælden, og sammenligner den med Situationen den 31te Marts 1879, vil man finde, at Statsgjælden — jeg bemærker udtrykkelig, at jeg heller ikke medtager de i Cirkulation værende vestindiske Kreditbeviser, men kun tager den indenlandske og udenlandske Statsgjæld og 3 Procent Gjælden til Nationalbanken — i 1865 var med et rundt Tal 270½ Million. Jeg bemærker, at jeg bruger runde Tal, og derfor ikke nævner mindre Summer end en halv Million, nemlig det Tal, der enten over eller under ligger nærmest det faktiske Tal; jeg bemærker dette udtrykkelig, for at ærede Medlemmer, der ere Statistikere, i deres Kritik af mine Tal kunne tage Hensyn dertil. Reservecapitalen, den øvrige Aktiomasse samt Kassebeholdningen var den Gang